

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 725/2019

02.10.2019. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милоша Петровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу 11К.бр.548/17 од 23.10.2018.године и Вишег суда у Лесковцу 11Кж1.бр.18/19 од 21.01.2019.године, у седници већа одржаној дана 02.10.2019.године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милоша Петровића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу 11К.бр.548/17 од 23.10.2018.године и Вишег суда у Лесковцу 11Кж1.бр.18/19 од 21.01.2019.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу 11К.бр.548/17 од 23.10.2018.године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца и одређено је да се иста неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 1 (једне) године не изврши ново кривично дело и истовремено је окривљени осуђен на новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 (стохиљада) динара коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини, суд ће исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 дан казне затвора. Окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу 11Кж1.бр.18/19 од 21.01.2019.године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Лесковцу и браниоца окривљеног АА, па је потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу 11К.бр.548/17 од 23.10.2018.године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Милош Петровић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да преиначи првостепену и другостепену пресуду тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за кривично дело које му је стављено на терет или да укине првостепену и другостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног као разлог за подношење захтева за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, само формално означавајући ову повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, навођењем да се првостепена и другостепена пресуда заснивају на доказима на којима се по одредбама ЗКП не могу заснивати и то на писаним доказима проистеклим у вези са теренском пореском контролом од 18.10.2015.године. Међутим, бранилац даље у образложењу захтева уопште не указује у чему се конкретно састоји незаконитост ових доказа, већ заправо само оспорава њихову оцену дату од стране нижестепених судова и у вези са тим правилност утврђеног чињеничног стања, дајући сопствену оцену да наведене доказе није требало прихватити из разлога незаконитог поступања пореских инспектора и њихових злоупотреба у раду. Ово имајући у виду да бранилац истиче да је у току поступка на несумњив начин утврђено да су се инспектори Пореске управе у току вршења теренске пореске контроле бавили манипулисањем, подметањем и фалсификовањем исправа и да су након контроле сачинили фиктиван налог за теренску контролу на име окривљеног, а са ранијим датумом подношења, те да је предметно кривично дело заправо извршио саслушани сведок ББ, а не окривљени.

Како је, дакле, у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном (члан 438. став 2. тачка 1. ЗКП), док се суштински указује на погрешно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, давањем сопствене оцене изведених доказа, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милоша Петровића одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**